

[Tønnesen.]

ved en ikke særlig blid død, og man ved jo ikke noget om, hvordan det vil gå for selvdnævnte mohikanere

Det ligger sådan, at for os betød dette mere end lige nøjagtig et klap, fordi vi sådan set mener, at vi gik ind i noget, som betyder noget. Vi mener faktisk, at vi gik ind i og ind for et alvorligt stykke arbejde.

Jeg skal meget kort vende mig til de lovforslag, der er fremsat. Vi kan for vores vedkommende med hensyn til nr. 73 og nr. 74 anbefale, at man vedtager disse forslag, idet det jo er en ganske naturlig konsekvens af det forlig, som centrum-demokraterne nu er gået ind for.

Hvad angår de af boligministeren fremsatte ændringsforslag til lov om boligsikring, skal jeg på mit partis vegne anbefale, at vi tilslutter os de af ministeren fremsatte forslag, hvorimod vi ikke kan tilslutte os de af mindretallet stillede ændringsforslag. Det gør vi simpelt hen, fordi vi betragter de sidstnævnte ændringsforslag som en forringelse for den store, brede del af den jævne befolkning.

Lov om ændring af lov om midlertidig offentlig støtte til almennyttigt boligbyggeri er vi ifølge den aftale, vi er indgået på, helt og fuldt indstillet på at støtte, da vi har opfattelsen af, at vi her er med til, at ministeren kan få en chance for, at der nu kan blive ro ude i de afdelinger, som lider under en svigtende likviditet.

Vi kan ikke medvirke til det af SF stillede ændringsforslag, som går ud på, at vi skal gå op til 250 mill. kr., og vi er sådan set indstillet på at kalde dette forslag noget i retning af et paradeforslag.

Med hensyn til det af forligspartierne — sådan må man vel kalde det — udarbejdede forslag til en langsigtet boligløsning skal jeg da sige, at det ville have været ulige lettere for vores parti, for centrum-demokraterne, helt og fuldt at have stillet sig udenfor. Vi kunne bare slet og ret have overladt til VKR samt S at finde frem til en løsning, for ingen tør vel vove at påstå, at ikke lige netop disse fire partier må have ansvar for den boligpolitik, der er blevet ført her i landet igennem de sidste ca. 30 år.

Se, det valgte vi ikke. Vi valgte ikke at stå udenfor, fordi hele vores partis struktur tilsiger os — og det var det, vi gik ind for ved

starten af dette parti — at vi ville gå ind i et sagligt og et ansvarligt arbejde, såfremt vi måtte få mandater i folketinget til at kunne medvirke til det. Vi havde den fornøjelse, at vi blev inviteret med til nogle forhandlinger, og disse forhandlinger blev ført af seks forskellige partier. Dette skyldtes efter min mening, at lige netop disse seks partier i de forhandlinger, der var blevet ført i boligudvalget, havde vist interesse for at nå frem til eller forsøge at finde frem til en mere langsigtet løsning.

Boligproblemet som sådant har sin historiske baggrund, der jo går helt tilbage til forud for den sidste krig. Man tog fat på det i 1946, og derefter har man så ført en kurs, som måske nok har ligget sådan, at man kan sige, at boligproblemet fra 1946 til nu har virket som et direkte mindretalsproblem. Det vil det gøre af den årsag, at det hele tiden er mindretallet, der har den store og den høje husleje at betale, og derfor bliver det et mindretalsproblem for alle dem, som bor til en for dem nu acceptabel husleje. De har såmænd ikke særlig stor interesse i at høre på det mindretal, som nu står for at skulle have en bolig, og som skal have deres egen selvstændighed og deres egen tilværelse fremover.

Vi valgte altså at deltage, og efter vores ringe og beskedne opfattelse er det forlig, der nu er tale om, kun en forbedring. Der kan kun være tale om en forbedring, for hvad sker der nu? Ja, der sker da det, at man skaber ro ude i det samfund, som vi lever i. Man skaber ro ude hos familierne, man skaber ro ude i virksomhederne, man skaber ro ude i kreditinstitutionerne og mange andre steder. Man får tid til nu at planlægge, man har noget at gå ud fra, man kan sætte et vist tempo på byggeriet, og det bliver modereret i forhold til det stade, som det hidtil har ligget på.

Med hensyn til den ordning, som nu skal føres ud i livet ad lovgivningens vej, netop dette her med de 26 pct., ja, da sker der en efter min opfattelse meget naturlig ting, nemlig dette, at man — simpelt hen skærer toppen af. Man skærer toppen af ved hjælp af de 26 pct. Det betyder, at boligsikringsydelseerne i det nybyggeri, som forestår, vil falde i usædvanlig stærk takt i forhold til det, som boligsikringsydelseerne er oppe på i øjeblikket. De 26 pct. vil jo ikke komme til